

DIALCOG

BELEGGEN MET VOORKENNIS

Jeroen Siebelink

HET GEHEIM VAN DE OK-SCORE

INHOUD

VOORWOORD HARRY PANJER	8
INLEIDING	11
1 WILLEM OKKERSE: DE MAN ACHTER DE OK-SCORE	20
OK-voorspelling #1 Baan	30
OK-voorspelling #2 Getronics	32
OK-voorspelling #3 Philip Morris	36
2 HET ONTSTAAN	40
OK-voorspelling #4 WorldCom	45
OK-voorspelling #5 Laurus	57
3 DE WERKING	60
OK-voorspelling #6 Lernout & Hauspie	67
OK-voorspelling #7 Ahold	69
OK-voorspelling #8 Enron	80
Intermezzo: Evert Jan Lammers	86

4 DE ANDERE VOORSPELLERS	94
OK-voorspelling #9 Draka	102
5 BELEGGEN MET DE OK-SCORE	104
OK-advies #1: Okkerse adviseert prefs Wienerberger	115
OK-advies #2: Okkerse ontraadt Scholz obligaties	119
OK-advies #3: Okkerse adviseert Stena obligaties	121
OK-advies #4: Okkerse ontraadt Rickmers obligaties	124
OK-advies #5: Okkerse adviseert Santos obligaties	127
OK-advies #6: Okkerse ontraadt Abengoa obligaties	129
6 DE SCEPSIS, HET WEERWOORD	132
Intermezzo: Marcel Pheijffer	137
OK-voorspelling #10 SBM Offshore	140
Intermezzo: Edgar Ludoph	144
OK-voorspelling #11 Essent	146
7 BIJZONDERE TOEPASSINGEN	150
Voorspelling #12 Landis	153
Voorspelling #13 Grontmij	156
8 HOE WE ZELF DE OK-SCORE TESTEN	158
Voorspelling #14 Imtech	166
Een rekenvoorbeeld	170
VERANTWOORDING	174
COLOFON	176

VOORWOORD

Iedere belegger kent het probleem dat een portefeuille moet voldoen aan de standaarden van risicobeheersing. Het adagium van spreiding – stop niet al je eieren in één mandje – is een oude beurswijsheid. Maar is het niet mogelijk om de rotte eieren uit het mandje te laten, waardoor er alleen nog maar gave eieren in zitten? Met andere woorden: kunnen we het rendement van een portefeuille niet een flinke duw geven door het risico een stuk omlaag te brengen? Dat is de opgave waarvoor Willem Okkerse zich gesteld zag: risico verminderen zodat het rendement omhooggaat. Maar hoe doe je dat?

Een belegger geeft zijn geld aan een onderneming, waarna hij moet afwachten of en wanneer hij zijn geld ooit terugkrijgt. In de tussentijd wil hij wel graag weten wat de situatie van de onderneming is. Daarvoor heeft hij drie bronnen tot zijn beschikking. De onderneming zelf legt verantwoording af door de jaarstukken, de balans en de winst-en-verliesrekening te publiceren. Accountants controleren deze gegevens vervolgens. Daarnaast

worden analisten betaald om hun opinie te geven over de beleggingsmerites van een aandeel of obligatie – meestal positief. Daar moet een belegger het mee doen.

Helaas is al deze informatie onvoldoende om een goed beeld van de werkelijkheid te krijgen. Het is te weinig, en vooral te laat. Er is heel veel spitwerk nodig om de jaarstukken echt te doorgronden en daarvoor heeft hij eenvoudigweg niet voldoende kennis en inzicht. De belegger staat altijd 1-0 achter. Wat nu?

De belegger gaat op zoek naar de feiten achter de gepubliceerde cijfers. Daarvoor gebruikt hij vaak de Z-score, ontwikkeld door de Amerikaanse hoogleraar Edward Altman in 1967. Daarmee kan hij snel bepalen hoe een bedrijf ervoor staat. Deze score is echter nogal grof geschut. De analyse van Okkerse gaat veel verder. Behalve naar solvabiliteit kijkt Okkerse ook naar de procentuele relatie van elke post ten opzichte van het jaar daarvoor, en dat tot vijf jaar terug. Via een complex algoritme legt Okkerse de feiten op tafel. Door de wisselwerking tussen de kernratio's komt hij tot zijn scores, de OK-Solvabiliteit en de OK-Ratio. De OK-Solvabiliteit spreekt voor zich. De OK-Ratio is het getal dat aangeeft of een onderneming in staat is zijn eigen broek op te houden met de eigen financiering én gekozen strategie.

De OK-Score is de resultante van deze twee ratio's. De score geeft een beoordeling van de werkelijke cijfers, uitgedrukt in een cijfer van 1 tot 10. De OK-Score voorspelt Business Failures, een veel breder concept dan simpelweg het onvermogen om de rekeningen

te betalen of het concept van de continuïteitsveronderstelling. Vaak vindt men in de jaarrekeningen een rommelpost. Okkerse noemt dat not accounted for. Dan gaan alle alarmbellen rinkelen – niet achteraf, maar altijd vooraf.

Beleggen is risico verminderen. Voor het eerst in de geschiedenis lijkt het mogelijk om met een aanzienlijk lager risico en minder spreiding een veel hoger rendement te realiseren. Dit komt door tijdig de miskleunen uit de portefeuille te verwijderen. Dát is de waarde van het werk van Okkerse en daarom beveel ik dit boek over zijn zoektocht naar de OK-Score van harte aan.

Harry Panjer

Oud-voorzitter van VBA Beleggingsprofessionals

INLEIDING

De beste manier om geld te verdienen, zo wil een oude wijsheid, is het eerst maar eens niet te verliezen. Als we de verliezen in onze beleggingsportefeuille zouden kunnen voorkomen, als we in de voortdurende wedstrijd met de markt tegendoelpunten zouden kunnen afwenden, dan zijn we al een eind op weg naar een goede einduitslag. Neem een aandeel van honderd euro, waarvan de koers met vijftig procent daalt. Om dat verlies weer goed te maken zal de koers niet met vijftig maar met honderd procent moeten stijgen. Het is alsof we een 1-0-achterstand in de wedstrijd moeten wegpoetsen en daartoe niet één maar twee keer moeten scoren. Voorkomen is beter dan genezen. Denk aan Landis, Daf en Imtech, grote ondernemingen die na een faillissement van de aardbodem verdwenen. Wat als we rustig de tijd hadden gehad om onze aandelen in die fondsen te kunnen verkopen – vóórdat de koersen verschrompelden? Hoeveel geld had ons dat gescheeld? Bij het samenstellen van onze beleggingsportefeuille houden we de kreukeljassen graag buiten de deur. Maar wie zijn dat? Hoe herkennen we die al van een afstand? Wat

als we al in 2002 waren gewaarschuwd dat er iets niet klopte bij Ahold? Dat er met de cijfers was gesjoemeld, waardoor de beurskoers in 2003 met twee derde daalde? Of kunnen wij zo iets nooit bevatten? Bestaat er niet zo iets als een glazen bol?

Herinnert u zich Landis nog? In juli 2001 noteert het automatiseringsbedrijf een koers van 6 euro. Willem Okkerse, uitvinder van de OK-Score, een methode waarmee hij de vitaliteit van ondernemingen meet, vertelt drie maanden later aan bezoekers van een beleggerscongres dat hij op basis van zijn berekeningen Landis over het boekjaar 2000 het zogeheten predicaat OK-klasse 10 verleent, het slechtste rapportcijfer dat hij een onderneming kan geven. De 10 wil zeggen dat binnen een tot drie jaar een faillissement voor Landis mogelijk is. Een klein jaar later, medio 2002, is de koers gedaald tot een dubbeltje. Kort erop wordt Landis failliet verklaard. Aandeelhouders zijn hun inleg kwijt.

Toevalstreffer? Herinnert u zich Ahold nog? Op 10 februari 2002 waarschuwt Okkerse in het tv-programma *Business Class* van Harry Mens voor Ahold, onder beleggers een zeer populair fonds, maar Okkerse heeft over de boekjaren 2000 en 2001 een verontrustend toenemende 'rommelpost' ontdekt. Hoewel de jaarrekeningen zijn goedgekeurd door de accountant, mist hij bijna een miljard. Ahold scoort over die jaren een OK-klasse 10. Ook het jaar erop, het boekjaar 2002, scoort Ahold een 10. Maar het zegt niemand iets. De fraude met de sideletters is dan nog niet bekend. Als een jaar later, in februari 2003, de zaak naar buiten komt, zakt de koers van 35 naar 3,5 euro. Veel kleine beleggers zien hun appeltje voor de dorst in korte tijd verschrompelen.

Beginnersgeluk van een beursgoeroe? De toekomst is niet te

voorspellen? Herinnert u zich Imtech nog? Op 30 augustus 2012, maanden eerder dan de waarschuwing van analist Teun Teeuwisse van ABN AMRO, schrijft Okkerse in een amicaal overleg aan Jan Weezenberg (RA), oud topman van Philips, dat Imtech zou moeten stoppen met de expansie met geleend geld. In het voorjaar van 2013, na invoering van de jaarcijfers uit 2012, zakt de onderneming weg naar OK-klasse 10, en is volgens Okkerse een periode van desintegratie aangebroken. In augustus 2015 valt het doek voor Imtech. 25.000 gezinnen van werknemers en leveranciers zijn de dupe van het wanbeleid, evenals vele aandeelhouders.

Leuk, die spectaculaire voorspellingen, maar wat heb ik daar als belegger aan? In 2012 zit de bouwsector in zwaar weer, wat de resultaten van een Oostenrijkse toeleverancier als Wienerberger parten speelt. Het bedrijf lijdt verlies. Toch adviseert Okkerse vermogensbeheerder Het Effectenhuis, waarmee hij inmiddels exclusief zijn inzichten deelt, de prefs¹ van Wienerberger voor klanten aan te kopen. In vier jaar tijd is een jaarrendement van bijna 9 procent op deze effecten gemaakt. Zo ging het ook met de Zweedse obligaties van Stena, en zo ging het ook met de Australische obligaties van Santos: papier waar de markt geen brood in zag, maar dat nu al jarenlang bovengemiddeld presteert.

Het is maar een wilde greep uit de vele rake voorspellingen van de OK-Score. Hoe is dit mogelijk? In tegenstelling tot andere

1 Preferente aandelen bieden een aantal voordelen ten opzichte van reguliere aandelen. Zo wordt er een vast percentage aan dividend uitgekeerd, waardoor ze op een obligatie lijken.

financiële scans constateert de OK-Score niet pas na afloop dat dingen zijn misgegaan, maar geeft dat ruim van tevoren aan. Dit biedt bestuur, commissarissen en autoriteiten de kans om in te grijpen voordat een faillissement onafwendbaar is. Maar de OK-Score biedt ook beleggers de mogelijkheid om op tijd de aandelen uit de portefeuille te verwijderen. Sinds 2000 heeft Okkerse wereldwijd bijna 2800 ondernemingen doorgelicht. Ze kregen allemaal één rapportcijfer: een 1, een 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 of een 10. In 69 van de 2800 gevallen kwam de OK-Score uit op het slechtste cijfer, in het OK-Scoresysteem een Klasse 10, en waarschuwde voor naderend onheil. In alle gevallen op één na bleek dat terecht. Beleggers die het advies ter harte namen, konden tijdig uit het aandeel stappen en hun geld in veiligheid brengen. De toekomst voorspellen: het is moeilijk te geloven. Uit de correspondentie van Okkerse die we tijdens het onderzoek voor dit boek hebben mogen inzien, en uit de uitgebreide gesprekken die we met Okkerse en met experts en kenners van het model voerden, blijkt dat alle OK-Scores en de adviezen die de OK-Scores hebben opgeleverd onafhankelijk en zonder belangenverstremgeling tot stand zijn gekomen. Ook is de tijdigheid van elke daaruit voortvloeiende voorspelling van Okkerse van faillissementen en andere *business failures*² over een onderneming door ons vastgesteld. Dat wil zeggen: hij waarschuwde altijd

2 Het concept 'business failure' gaat verder dan het simpelweg voorspellen van een faillissement. Bij een 'business failure' zijn nog strategische opties mogelijk en kan de onderneming tijd en geld vrijmaken om een faillissement te voorkomen. Zie ook pagina's 91 en volgende.

vooraf, nooit achteraf. Elke OK-analyse en elke voorspelling werd uitgevoerd onder toezicht van een accountant. Het lijkt erop dat de OK-Score een praktisch feilloos model is. Er liggen jaren van wetenschappelijk verantwoord onderzoek aan ten grondslag, en de toepassing ervan is kristalhelder. De jaarcijfers van vijf opeenvolgende boekjaren van een onderneming gaan erin, en er rolt één rapportcijfer uit. Een eenduidige score, die niet mis te verstaan is. De OK-Score meet wat een onderneming doet, niet wat de bestuursvoorzitter zegt.

In *Beleggen met Voorkennis. Het geheim van de OK-Score* nemen we u graag mee naar de wereld van de OK-Score. Hoe is de OK-Score ontstaan, hoe werkt het precies en wat kunnen we ermee? Okkerse werkt al zestien jaar mee aan verzoeken van wetenschappers en journalisten die zijn model willen testen. Maar speciaal voor dit boek opende hij zijn archieven, en nam hij openhartig deel aan ons uitgebreide onderzoek. Met hulp van kritische experts zetten we op een rij wat de OK-Score vermag. Daarbij willen we, met Willem Okkerse, één voorbehoud maken. De kenmerkende voorspellende kracht van de OK-Score kan, als de onderliggende wiskundige formules in verkeerde handen komen en om oneigenlijke redenen worden toegepast, verworden tot een vernietigende kracht. Want wat als elke belegger in een bedrijf zou weten dat het afstevent op een bankroet, terwijl er intern nog hard en oprecht wordt gewerkt om te redden wat er te redden valt? Op deze manier is geen enkele onderneming meer veilig. Okkerse houdt daarom de broncode van zijn model voor zichzelf. Het onderliggende algoritme is en blijft geheim. Wel kun-

nen belangstellenden altijd alle OK-Scores opnieuw berekenen en natrekken op betrouwbaarheid. Ook deelt Okkerse zijn analyses van ondernemingen wekelijks in publieke columns. Daarbij profiteren beleggers die hun vermogen toevertrouwen aan de drie OK-beleggingsfondsen van Het Effectenhuis in Amsterdam exclusief van zijn kennis.

Tussen de drie OK-fondsen bevinden zich twee aandelenfondsen: het OK Wereld Fonds en het OK Magnificent Twenty Fonds. Hiermee wordt gespreid belegd in de top van het internationale bedrijfsleven. Stuk voor stuk gaat het hier om ondernemingen met solide balansen, langetermijnwinstgroei en vooraanstaande posities in de markt. Uitgesloten van de portefeuille zijn financials - banken en verzekeraars - en vastgoedbedrijven, mede vanwege de afwijkende balansstructuren, waarop de OK-Score niet van toepassing is. Het derde fonds, het Wereld Rente Dividend Fonds, belegt in bedrijfsobligaties met een positieve OK-Score en door Het Effectenhuis geselecteerde obligaties van financiële instellingen.

Bij het samenstellen van de fondsen is het kaf strikt gescheiden van het koren. Zo wordt met het OK Wereld Fonds belegd in aandelen met een OK-Score van 1 tot en met 4, en met het OK Magnificent Twenty Fonds alleen in aandelen met een OK-Score van 1 of 2. Het Wereld Rente Dividend Fonds belegt alleen in obligaties met een OK-Score van 1 tot en met 8. Elk aandeel en elke obligatie wordt door Willem Okkerse en door Het Effectenhuis voortdurend gecontroleerd op mogelijke afwijkingen. Naderende probleemgevallen worden onmiddellijk, vaak al anderhalf jaar van tevoren, uit de portefeuille gezet.

Zeventien jaar geleden drukte Willem Okkerse op een beladen moment op de entertoets van zijn toetsenbord. Op het scherm verscheen een getal. Hij wist wel wat hij zag. Hij had zo lang naar een getal als dit toe gewerkt – en toch begreep hij niet wat hij zag. Dat getal moest het grote weten zijn. Het enige dat je weet, is dat je niets weet: dat is hem altijd voorgehouden, en hij zou Socrates niet willen tegenspreken. Maar dit weten voelde goed. Was dit ware kennis? Hij deed het nog 2800 keer: 2800 keer drukte hij op de entertoets. In 69 van de 2800 gevallen zag hij het getal 10 staan, de voorspelling van een nakend faillissement. En 69 keer had hij gelijk.

In *Beleggen met voorkennis. Het geheim van de OK-Score* willen we u graag voorstellen aan de man achter de methode. Luister naar zijn persoonlijke verhaal, naar hoe hij ooit op zijn idee kwam en hoe hij dit langzaam maar zeker ontwikkelde tot wat het nu is. We vertellen hoe de methode werkt, lichten een tipje van de sluier op en gunnen u een unieke glimp in het model zelf. U leert wat het nut ervan is bij beleggen, we laten zien welke bijval de OK-Score vanuit de wetenschap krijgt, maar we gaan ook uitgebreid in op de scepsis. We voeren u langs de vele bijzondere toepassingsmogelijkheden, en tot slot nemen we u mee achter de schermen van de OK-Score. Willem Okkerse heeft ons de kans geboden om zelf de actuele gegevens van een onderneming in zijn model in te voeren en de werking ervan te toetsen en de uitkomsten te vergelijken met die van een analistenrapport. Tussen de bedrijven door doen we verslag van enkele van de rake faillissementsvoorspellingen die Okkerse met de OK-Score op zijn

naam heeft staan. Na het lezen van dit boek weet u alles wat u moet weten over de OK-Score, en staat niets u in de weg om er uw voordeel mee te doen.

Namens Willem D. Okkerse MBA en Het Effectenhuis,

Jeroen Siebelink

WILLEM OKKERSE: DE MAN ACHTER DE OK-SCORE

We zijn in een gehucht met een handjevol inwoners. Het is de toegangspoort tot de Biesbosch. Een naar binnen gekeerd plaatsje, met naar binnen gekeerde huizen. Je staat erin en je bent er ook zo weer uit, zonder een mens of dier te hebben gezien. Het is alsof we door een smal muizengat kruipen en weer opstaan in een andere, onmetelijke wereld. We staan aan de rand van een oneindig lege polder. Moerassen tot zover het oog reikt, enorme wolkenpartijen drijven voorbij in het donkere water aan onze voeten. In deze verlaten contreien houdt het geheim zich op. Vandaag zullen we het aanschouwen. Van heel dichtbij. Willem Okkerse zal ons ontvangen, ons naar het water leiden. De vraag is alleen of we zullen drinken.

Het is eind juni, in het jaar 2016. Een hand boven onze ogen. Verderop, bij de graafschappen Zeeland en Holland, braken op 19 november 1421 de dijken en verdrong dit land tijdens de beruchte Sint-Elizabethsvloed. De overlevering wil dat deze waterrijke streek, met zijn beroemde spaarbekkens en krekens en wilgenvloedbossen, tijdens deze watersnoodramp is ontstaan. In slechts één nacht. In werkelijkheid duurde het nog tientallen jaren voordat het gehele gebied onder water stond en de Biesbosch werd gevormd.

We komen aan bij een vrijstaand huis terzijde van het oude centrum. Bijna een kwart eeuw heeft Okkerse aan zijn uitvinding gewerkt. Eerst in Rijswijk, later in België, en nu hier. In eenzame afzondering heeft hij de OK-Score ontwikkeld, getest en verbeterd – en nog dagelijks past hij het model toe op de laatste jaarcijfers en halfjaarcijfers van beursgenoteerde ondernemingen. Hoe het model werkt, zegt hij niet. Dát het werkt, mogen we vandaag met eigen ogen zien. Onder zijn toezienend oog mogen we, op zijn studeerkamer boven, even in het geheim kijken. Vandaag neemt hij even de schrijn weg van wat sommigen ‘de heilige graal van de financiële wereld’ noemen, en mogen we op zijn standalone en niet met internet verbonden computer de officiële jaarcijfers van 21 juni 2016 van de Belgische supermarktketen Colruyt invoeren. Volgens de analisten van de Belgische bank KBC doet Colruyt het niet goed. Het KBC-beleggingsadvies van 23 juni jongstleden luidt *reduce*. Verkopen dus, en snel. Wat Okkerse vindt, zegt hij niet. We mogen zo dadelijk met eigen ogen zien wat de OK-Score van Colruyt ervan vindt. Om te ontdekken dat de OK-Score echt werkt. En misschien, hopelijk, hóé deze werkt.

Een rijzige dame doet open. Gerry, de echtgenote van Willem. Vanaf de eerste verdieping, achter de balustrade, neemt een licht gebogen gestalte ons op. Roomwit haar, brilmontuur met halvemaanglazen. Een groot pak paperassen zit al onder zijn arm geklemd. Als Willem D. Okkerse MBA (70) de trap is afgedaald en voor ons staat, is er weer die onderzoekende blik. Spiedende oogopslag, goedkeurend toch ook, ten slotte glimlachend. Een zachte handdruk, hij wenkt ons hem te volgen. Dan: een verontschuldiging gebaar. Helaas, helaas. Vandaag nog even geen blik in het model. De externe schijf waarop de software van de OK-Score staat, ligt achter slot en grendel. De batterijen van het slot lijken leeg te zijn, hij kan er hoe dan ook niet in. Vandaag kan hij ons zijn heiligdom niet tonen. Het onderzoek naar Colruyt zal tot een volgende keer moeten wachten.

Rotterdam 1953. Opnieuw is rampspoed over Nederland gekomen. In de nacht van zaterdag 31 januari op zondag 1 februari begeven de dijken in het Deltagebied het en lopen grote delen van Zeeland en West-Brabant onder water. Een van de grootste natuurrampen uit de geschiedenis van het land voltrekt zich, en Willem Okkerse, zes jaar nog maar, ziet het met verbazing aan. Het is halfvijf 's nachts. Hij staat op de kade van Rotterdam, de Boompjes, aan de noordoever van de Maas. Het water stroomt over de kade, sabbelt aan zijn schoenen. Hij moet naar de overkant, naar Rotterdam-Zuid, waar hij met zijn ouders woont. Maar hij kan niet naar huis. Het staat daar onder water. Met zijn vader en zijn moeder overnacht hij bij zijn oom. Zijn oom woont aan de Binnenweg, waar hij een slagerij heeft. De dag erop kan Willem alsnog naar

huis. Hij vaart op een vlotje door de straten. Al dat duistere water. Hoe het zomaar bezit heeft genomen van het land. De wegen waarop hij vaart, lijken te dansen, dartele golfjes botsen schalks tegen voordeuren, turen nieuwsgierig door vensters, glippen bij brievenbussen naar binnen. Die weken gaat hij vaak met zijn vader mee naar Bruinisse en Zierikzee, op Schouwen-Duiveland, waar zijn familie al eeuwenlang woont. Het geslacht Okkerse gaat terug tot 1390. 'Je verre voorvader was een mosselvisser,' vertelt zijn vader hem. 'En zoutschipper'.

Bij het wassende water, op een binnendijk die stand heeft weten te houden, staan ze opnieuw te kijken. Ademloos. Zijn vader steekt een hand op naar oom Piet. Maar oom Piet heeft het te druk om terug te zwaaien. Met zijn roeiboot vaart hij heen en weer. Hij vist levenloze lichamen van mensen en kadavers van dieren uit het water en brengt ze aan wal. Hij is Gondelier van de dood. Als Piet met dit klusje klaar is, brengt hij betonblokken naar de dijk en helpt mee met het dichten van de gaten.

Het water is een gigantisch dier. Het ligt versuft te zuchten van de vraatzucht die het ineens overviel. Het beeld maakt indruk. Willem staat met zijn handen in zijn zakken te staren. Naar het gat in de dijk verderop. Het gat dat er ineens was. Hoe is het mogelijk dat we dit niet zagen aankomen?

Rotterdam, 1946. In een door bombardementen volledig verwoeste stad wordt Willem Okkerse twee maanden te vroeg geboren. Hij weegt slechts 1470 gram en moet drie maanden in de couveuse verblijven. Maar hij redt het. Vier jaar later komt zijn broertje ter wereld. Hij redt het niet. Willem blijft enig kind. Een

BELEGGEN ^{MET} VOORKENNIS

Elke belegger wil de winnaars kunnen onderscheiden van de verliezers, het liefst eerder dan de rest. Het is de heilige graal in beleggingsland. U hoeft niet meer op zoek te gaan naar dit geheim, want het is al ontdekt. Door Willem Okkerse, de bedenker van de OK-Score.

De OK-Score is een complex algoritme dat beter dan welke formule ook de jaarcijfers van ondernemingen ontrafelt en terugbrengt tot een top tien. Voor het eerst in de geschiedenis is het mogelijk om kansrijke bedrijven te kiezen en miskleunen te vermijden. Het resultaat is een hoger rendement en veel minder risico.

Schrijver en journalist **Jeroen Siebelink** reconstrueert in dit meeslepende boek de solitaire zoektocht van bedrijfskundig analist Willem Okkerse naar de OK-Score. Een jarenlange studie met het doel om de geheimen achter de jaarcijfers van beursondernemingen te ontrafelen, niet alleen voor beleggers maar ook voor accountants en commissarissen. Het resultaat is een spannend en onthullend verhaal over tegenwerking, doorzettingsvermogen en succes.

